

दम् उद्दिनत्तीति उद्दित् उद्दिदेवौद्दिदमुद्देत् धनस्य स्वर्गस्य वा प्रकाशकम् वर्च-
स्वत् अन्नसंयुक्तम् ॥ ५० ॥

VI. न तद्रक्षांसि न पिशाचास्तरन्ति देवानामोजः प्रथमज्ञः ह्येतत् ।

यो विभर्ति दाक्षायणां हिरण्यं स देवेषु कृणुते दीर्घमायुः स मनुष्येषु
कृणुते दीर्घमायुः ॥ ५१ ॥

रक्षांसि पिशाचाश्च तत् हिरण्यं न तरन्ति न हिंसन्ति हि यस्मात् एतत् हि-
रण्यं देवानां प्रथमज्ञमोजः प्रथमोत्पन्नं देवानां तेज एवेदम् । अत एव यो हिरण्यं
दाक्षायणां विभर्ति अलंकारत्वेन धारयति दाक्षायणशब्दोऽलंकारार्थः स देवेषु दे-
वलोकेषु दीर्घमायुः कृणुते कुरुते देवलोकं चिरं वसतीत्यर्थः स च मनुष्येषु म-
नुष्यलोकेषु (15.) स्वमायुर्दीर्घं कृणुते मनुष्यायुरतिक्रम्य जीवति ॥ ५१ ॥

यदाबध्नन्दाक्षायणां हिरण्यं शतानीकाय सुमनस्यमानाः ।

तन्मऽब्रध्नामि शतशारदायुष्मान्जरदृष्टिर्यथासम् ॥ ५२ ॥

दाक्षायणाः दक्षस्यापत्यानि नडादित्वात्फक् दक्षवंशोत्पन्ना ब्राह्मणा यत् हि-
रण्यं शतानीकाय राज्ञे अबध्नन् बबन्धुः शतं बहूनि अनीकानि सैन्यानि यस्य
सः शतानीकस्तस्मै । किम्भूताः दाक्षायणाः सुमनस्यमानाः मनसि शोभनं ध्याय-
न्तः शोभनं मनः कुर्वन्ते सुमनस्यन्ते सुमनस्यन्ते सुमनस्यमानाः । तत् हिरण्यं मे
मयि अब्रध्नामि किमर्थं शतशारदाय शतं शरदो जीवनाय । यथा येन प्रकारेण
हिरण्यबन्धनाख्येन अहमायुष्मान्दीर्घजीवी जरदृष्टिश्च आसं भूयासम् तथा अब-
ध्नामि । जरत् जरामश्नुते व्याप्नोति जरदृष्टिः यद्वा जरन्ती जरां प्राप्ता अष्टिः शरीरं
यस्य स जरदृष्टिः ॥ ५२ ॥

उत नोऽहिर्बुध्न्यः शृणोवज्र एकपात्पृथिवी समुद्रः ।

विश्वे देवा ऋतावृधो हुवाना स्तुता मन्त्राः कविशस्ता अवन्तु ॥ ५३ ॥

बहुदेवत्या त्रिष्टुप् । उत अपि च अहिर्बुध्न्यः रुद्रविशेषः शृणोतु नः अ-
स्माकं वचांसीति शेषः अज एकपात् रुद्रः प्राणो वा शृणोतु पृथिवी च शृणोतु